

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.788 van 30 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. CALLEWAERT die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Russisch staatsburger van Lezginse etnische origine, afkomstig uit de republiek Dagestan, Russische Federatie.

U was oorspronkelijk Kazachs staatsburger, woonachtig in Almaty, Kazachstan.

In de zomer van 2001 ging u met uw man, Ruslan Veliyev (OV 5.787.959), op bezoek bij zijn ouders in Dagestan. Daar kwam uw man in contact met de islamitische geloofsgemeenschap van Anguta Omarov (OV 5.055.015). Uiteindelijk werden uw man en u lid van deze geloofsgemeenschap. U begon overeenkomstig uw geloof strikte gedragsvoorschriften na te leven.

Bij uw terugkeer in september 2001 naar Almaty begon uw uiterlijk op te vallen. Uw man werd meermaals aangehouden. De Kazachse overheid poogde uw man afstand te doen nemen van zijn geloof.

In oktober 2001 kwamen politieagenten naar uw woning en eisten dat u ofwel uw geloof zou opgeven ofwel het land zou verlaten.

In de lente van 2003 verhuisden uw man en u naar de woning van uw schoonouders in het dorp Kasumkent, republiek Dagestan.

Uw man heeft toen het Russisch staatsburgerschap aangevraagd voor u beide.

Ook in Dagestan werd uw man meermaals omwille van zijn geloof aangehouden door de autoriteiten.

Zo werd in 2003 uw man samen met een geloofsgenoot op straat tegengehouden door de politie en geslagen.

In januari 2004 werd uw man thuis opgepakt en gedurende drie dagen opgesloten. Hij werd toen vrijgekocht.

Een volgende maal werd uw man nog eens op straat tegengehouden en geslagen.

In oktober 2004 werd uw man nogmaals thuis opgepakt en gedurende vijf dagen opgesloten.

Daarna werd hij weerom vrijgekocht door uw schoonvader.

Intussen hielden de autoriteiten de toekenning van het Russisch staatsburgerschap tegen omwille van jullie geloof. Uiteindelijk deed uw man beroep op persoonlijke contacten en verkregen jullie eind 2004, begin 2005 Russische binnenlandse paspoorten en internationale paspoorten.

Kort daarop verlieten uw man, uw twee kinderen en u Dagestan.

In februari 2005 trokken jullie per vliegtuig naar Moskou waar jullie onderdoken bij een geloofsgenoot.

Op 26 juli 2005 verlieten jullie per auto de Russische Federatie.

Op 28 juli 2005 kwam u aan in België, waar u nog diezelfde dag asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. U heeft niet gezien of uw man de internationale paspoorten bij zich had onderweg naar België.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: de Russische binnenlandse paspoorten van uw echtgenoot en u, een huwelijksakte, de geboorteaktes van uw twee zonen, een staatsburgerschapsattest van uw zoon (I.), een rijbewijs van uw man, een identiteitsbewijs van uw man als Master of sports.

Intussen hebben op 14 januari 2008 ook uw schoonouders, (V. N.) en (V. R.) (OV 6.204.685), een asielaanvraag ingediend in België. Zij zijn intussen ook lid geworden van de geloofsgemeenschap van Astrakhan, waartoe u ook zelf behoort. zij werden vervolgens door de autoriteiten bezocht en bedreigd. Zij hebben bijgevolg uiteindelijk de Russische Federatie verlaten.

B. Motivering

Voorafgaand zij erop gewezen dat gezien uw Russisch staatsburgerschap uw asielaanvraag dient te worden afgewogen ten aanzien van de Russische Federatie. De verklaarde asielproblemen met de autoriteiten van en in Kazachstan kunnen dan ook niet binnen het bestek van deze asielaanvraag in aanmerking worden genomen.

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot Veliyev Ruslan (OV 5.787.959). U verklaarde zelf geen vervolgingen te hebben meegemaakt in de Russische Federatie (CGVS I, p. 6; CGVS II, p. 13).

In het kader van de door uw echtgenoot ingediende asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor de motieven waarop deze beslissing werd gesteund, zij verwezen naar de beslissing in hoofde van uw echtgenoot.

De beslissing is ten dele gebaseerd op de vaststelling van een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenoot. Deze tegenstrijdigheid werd uitgebreid besproken in de beslissing in hoofde van uw echtgenoot :

"Wat de concrete vervolgingsproblemen betreft, werden eveneens enkele vaststellingen gedaan die de aannemelijkheid van de verklaarde vervolgingsproblemen in het gedrang brengt.

Allereerst zij erop gewezen dat u niet het minste begin van bewijs aanbrengt van de verklaarde vervolgingsproblemen.

Verder blijkt dat u over een aantal aspecten van uw probleemrelaas bijzonder vaag bleef in uw verklaringen.

Nadat er in de bevraging werd gepoogd om u meer detail te doen geven aangaande de verklaarde vervolgingsproblemen, moet worden gewezen op enkele tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen, maar ook tussen de verklaringen van uw echtgenote en u onderling.

Zo verklaarde u dat u een eerste maal thuis was opgepakt in januari 2004. Toen er u gevraagd werd een iets concretere tijdsindicatie te geven, bleef u aanvankelijk het antwoord schuldig (CGVS II, p. 8-9). Ook op de vraag of het begin, midden dan wel eind januari was, bleef u het antwoord schuldig.

Verwijzende naar de geboorte van uw jongste zoon op 1 februari 2004, werd er u toen gevraagd hoelang voordien u naar uw inschatting thuis was opgepakt. U repliceerde dat het een tot twee maanden ervoor moet zijn geweest.

Deze tijdsindicatie verschilt onaannemelijk veel van de tijdsindicatie die uw echtgenote aan dit incident had gegeven. Zij schatte immers dat u een tot anderhalve week voor de geboorte van uw jongste zoon thuis was opgepakt (CGVS Nuraliyeva Angela II, p. 13).

U werd er verder mee geconfronteerd dat een tot twee maanden voor de geboorte van uw jongste zoon betekende dat u wellicht niet in januari 2004 maar al in december 2003 zou moeten zijn opgepakt. Daarop gaf u aan dat u te snel had geschat, en hield u het erop dat u zich de datum niet herinnerde. Na verdere bevraging stelde u dat u begin januari 2004 was opgepakt, mogelijk op 7 of 8 januari 2004 (CGVS II, p. 9).

U werd geconfronteerd met de verregaande discrepantie tussen uw echtgenote en u aangaande de tijdsindicatie van dit incident. U gaf geen verder antwoord (CGVS II, p. 11). Dat u dergelijk belangrijk incident van de verklaarde asielp Problemen niet beter kon situeren in de tijd, niet eens ten opzichte van een belangrijk gegeven uit uw persoonlijk leven, zijnde de geboorte van uw zoon, kan niet aannemelijk worden genoemd."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De beroepen van verzoekster en haar echtgenoot, Ruslan VELIYEV, werden wegens samenhang samen ter terechtzitting behandeld.

Deze samenhang blijkt uit het administratief dossier en uit het verzoekschrift (zie p. 1).

Aangezien verzoekster zich voor haar vraag tot erkenning van de status van vluchteling -vastgesteld wordt dat verzoekster de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus niet vraagt- beroept op dezelfde feiten als haar echtgenoot en bij arrest met nr. 26.786 van 30 april 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd geweigerd van hem de status van vluchteling te erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, dient aan verzoekster de erkenning van de status van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 te worden geweigerd en kan haar evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 30 april 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.